

İki Lahmacuna Satılan Ev

– Durak YİĞİT · 07 Mart 2021

(okunmaya değer Bir hikaye)Yaşı 75'e dayanmıştı Muhammed baba'nın.

İki katlı evinin üst katını oğlu ve gelinine vermiş,
kendisi de kapıcı dairesi gibi olan alt kattaki evde
hayatını eşiyle sürdürüyordu.

Hayatı boyunca çalışmış helal rızk peşinde koşturmuş,
dışinden tırnağından arttırdığı bir miktar para ile de
gecekondu karışımı bu yeri on sene önce alabilmişti.
Şükür borcu da bitmişti.

Ayda bir aldığı Bağkur emekliliği maaşı ile de
namerde muhtaç değildi,kira da vermiyordu.

Kıt kanaat geçiniyordu çok şükür.

Oğlu da iyi bir meslek sahibi idi,
zengin değildi!

Lakin fakir de sayılmazdı, orta gelirli biriydi.

Gelininin arada bir iğneleyici sızlanmaları vardı.“

Cahildir, ileride anlar iyiyi kötüyü” diye bakardı.

Bu konuşmaları duymazdan gelirdi hep..

İhtiyarlar devamlı hoşgörü timsali idiler.

Kıymetli oğlunun ve gelininin haftada bir ziyareti,

somurtarak da olsa bir iki defalık verdikleri

bir tas yemeğe memnun olur garipler.

Günlerden pazar, vakit de öğlen idi.

Muhammed Baba fırına gidip iki ekmek almıştı.

-Fırıncı: “Muhammed emmi,

akşam için lahmacun malzemesi verdi senin oğlan,

ne zaman hazır olsun.?

Bana demedi,varmı bir bilgin.?

diyen soruyu “haberim yok oğlum” diye cevaplamıştı.

Eve geldiğinde de 50 yıllık hayat arkadaşına

“Ayşe Hanım, oğlan fırına lahmacun malzemesi vermiş

akşama nasip olur herhalde,

akşama bir şey zahmet etme,

iki tane verir ne de olsa” diyerek ümitle beklemeye başlar.

Akşam namazı için hazırlık yaparken oğlunun,

elinde lahmacun dolu tepsi ile binaya girdiğini görür tesadüfen...

Şimdi gelir, şimdi gelir diyerek bekler lahmacunu.
Ümit bu ya belki gelir diye.
Vakit gece yarısına gelir artık ve ümidi biter.
İki sıcak lahmacun hayali iki soğuk lahmacuna dönüşür.
Gece yarısına kadar bekle babam bekle !
Nafile...Gelmez !
Açlık ve üzüntüyle bekler de bekler.
Bir türlü gelmez o iki sıcak lahmacun..!
Muhammed baba,sabah erkenden kalkar !
Mahalledeki eski arkadaşının oğlu emlakçıdır.
Emlakçı tanıdığıнын dükkânının yolunu tutar.
Üçüne beşine bakmaz ve evi hemen satar.
Ve bir şart koşar:
"Ben ölünceye kadar alt kattaki evde oturmam şartıyla
" diyerek ekletir tapu kaydına.
Oğlanı hemen çıkartabilirsiniz diye de tembihler.
Bir kaç gün sonra oğlunun heyecanlı, heyecanlı koşarak,
büyük bir merakla kapıya geldiğini görür.!
Oğlu içeri girmeden sorar. '
Baba bugün iki kişi geldi ve
evi boşaltmamı senin evi sattığını söyledi.
Böyle bir şey yok değil mi ?
Haydi, satmadım de, diye bağırır.
Muhammed baba susar, seslenmez bile.!
Baba ne oldu, dilini mi yuttun ? der ve devam eder
"haydi yalan desene.!"
Babası "Diyemem oğlum sattım,
tapuları da verdim "der Muhammed baba.
Üzgün de olsa gerçeği söyler.
Oğlan şokta nutku tutulur, olduğu yere çöker ve
"niye baba niye.
Kaça sattın bari onu söyle." der.
Muhammed Baba buğulu gözlerle burnunu çekerek,
"iki lahmacuna oğlum,iki lahmacuna sattım burayı" der
ve girer içeriye....
Rabbim herşeyin olduğu gibi
evladın da hayırlısını nasip etsin .
Bizleri evlatlarımızla imtihan etmesin inşaAllah